

Posudek bakalářské práce Jana Šlajse

Bakalářská práce Jana Šlajse s názvem *Vlády České republiky po roce 2000 z pohledu teorie koalic* se zabývá nejen složením zmíněných vlád, ale také možnými kombinacemi koalic a do jisté míry i pravděpodobností jejich konečného úspěchu. Autora také zajímalo to, který typ koalic byl v tomto období v českém prostředí nejčastější. I přesto, že na obdobná témata již bylo několik prací napsáno, myslím, že autor k tématice přistupuje s určitou dávkou originality, a zmíněné práce jsou navíc již poněkud staršího data (nebo třeba zahrnují i vlády z období, kdy český politický systém nebyl podle autora zcela konsolidován). Předkládaná bakalářská práce tak představuje aktuální příspěvek k dané problematice.

Práce je členěna přehledně a logicky do třech kapitol. První z nich je teoretická a autor se zde zabývá nejen teorií koalic, ale částečně také jejími zdroji inspirace – teorií racionální volby a teorií her. Všechny zmíněné teorie jsou zastaralé, což je znát například také na datech vydání některých zdrojů, z nichž Jan Šlajs vychází, nicméně i tak se mu podařilo za pomoci aktuálnějších podkladů vytvořit užitečný teoretický koncept, z něhož mohl vycházet v analytické části práce. Poněkud problematickým shledávám poměrně časté odkazování na autorku Blanku Říčovou. Druhá kapitola je složena z ideologických profilů stran. Dalo by se namítat, že ty jsou příliš stručné a tedy nedostatečné, ale myslím, že pro účely práce a pochopení formování jednotlivých koalic jsou nezbytné a autor je musel přizpůsobit délce celého textu. Z tohoto pohledu jsou rozhodně velmi užitečné. Třetí kapitola je potom analytická.

Hlavním cílem práce je „odpovědět na otázku, zdali existuje nějaký typ koalice, která je aktéry preferována“ (s. 1). Autora zajímá, zda strany při tvorbě koalic preferují *policy-seeking* nebo *office-seeking*. K tomu, aby mohl odpovědět na danou otázku, vytvořil autor práce případové studie, jež se zabývají jednotlivými koalicemi, z nichž vzešly vlády, a procesu předcházejícímu jejich sestavení po roce 2000. Tyto případové studie pak mají sloužit k následné komparaci. Případové studie jsou i přes svoji stručnost, kdy je opět zohledněn rozsah práce, kvalitní a autor práce v nich rozebírá klíčové body, jež souvisí s tvorbou jednotlivých koalic. V této souvislosti bych chtěl ocenit velké množství a variabilitu zdrojů, s nimiž autor pracoval. Jedná se zejména o novinové články, ale také o volební průzkumy, programy stran, vyjádření politiků a odborné publikace. Výše zmíněná komparace je však obsažena až v samotném Závěru a je spíše okrajovou záležitostí. Myslím, že autor mohl za případové studie přidat ještě jednu shrnující a vysvětlující kapitolu nebo podkapitolu, v níž by také komparoval jednotlivé případy. V Závěru by pak již jen prezentoval obecnější výsledky analýzy. Závěr dále postrádá autorovu představu, jak by měl vypadat další výzkum v této oblasti, či zda by se – podle jeho názoru – měl vůbec nějaký provádět. To je obecnější problém celé práce: z textu se čtenář příliš nedozví, k čemu je takový výzkum dobrý. Autor se toho částečně dotýká v Úvodu práce, kde odkazuje k prognostické funkci politologie, ale v Závěru žádnou prognózu, případně návrh řešení stávající složité situace při tvorbě koalic, nenabízí.

Z formálního hlediska je práce v pořádku, splňuje zadaná kritéria pro závěrečné vysokoškolské práce. Gramaticky je téměř bez chyb. K jazykové stránce mám jednu výtku: práce obsahuje mnoho žurnalismů, které by se v odborných pracích neměly příliš objevovat. Autor byl v tomto případě zřejmě ovlivněn množstvím článků, s nimiž pracoval.

Celkově v práci autor prokazuje solidní analytické schopnosti. Práci by prospěl větší počet případů, na základě takto nízkého počtu se nedá moc generalizovat. To však autor práce nemohl ovlivnit. I přes výše zmíněné nedostatky je tato práce poměrně zdařilým příspěvkem k dané problematice.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 14. srpna 2016

Mgr. Tomáš Herčík